

Otevřená, excelentní, stabilní a konkurenceschopná Filda

*Programová vize Jana Prouzy v rámci voleb děkana FF UHK
2023–2027*

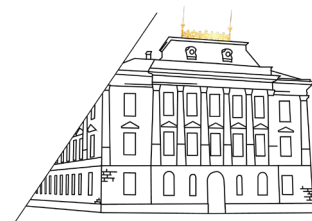
Vážené kolegyně, vážení kolegové, milí přátelé,

před čtyřmi roky jsem sepsal svůj první volební program v životě a na jeho základě jsem pak měl tu čest a potěšení stát se děkanem naší filozofické fakulty. Období to pravda nebylo zrovna jednoduché – záhy po jeho začátku jsme se museli vypořádat s pandemií covid-19 a jejími zásadními dopady nejen na vzdělávací systém. K tomu jsme se zvládli vystěhovat z naší tradiční budovy B, upravit provizorní budovu ke dvouletému azylu a následně se nastěhovat zpět do zrekonstruovaných prostor, ve kterých jsme již zahájili tento akademický rok. I ten je ještě stížen různými provozními problémy, které musíme operativně řešit, ale to je nevyhnutelnou součástí každé kompletní rekonstrukce a

pevně věřím, že příští akademický rok už bude v tomto ohledu mnohem klidnější. To samé však bohužel nelze říci o ruské invazi na Ukrajinu, jež poznamenala poslední rok a půl mého mandátu, a která bude zásadním způsobem ovlivňovat nejen naši politickou či ekonomickou budoucnost, ale také stav našeho svědomí. I v této krizi si ale troufám věřit, že uspějeme a že z ní nakonec vyjdeme silnější. Ostatně uplynulé čtyři roky, po které jsem měl možnost s vámi diskutovat a spolupracovat na řešení výše uvedených i neuvedených problémů, mě v tom jen utvrzují. A také mě motivují k rozhodnutí znovu se ucházet o vaši důvěru pro vedení naší fakulty na další čtyři roky.

Filozofická fakulta UHK sehrála a sehrává v mém životě zásadní úlohu. Získal jsem na ní své bakalářské i magisterské studium, díky němuž jsem se rozhodl zaměřit svůj odborný zájem na Afriku, což mě do velké míry ovlivnilo. Ne snad v tom, že bych měl tendence provádět puče a personalizovat moc, ale naopak v tom, že se problémy lépe řeší kolektivně a konsensuálně. Tuto zkušenost jsem se následně snažil aplikovat i ve svých funkcích, kterých jsem během 14letého působení na FF UHK poznal hned několik – od tajemníka a následně vedoucího Katedry politikologie přes proděkana pro vnější vztahy a nakonec i

děkana fakulty. Ještě důležitější je však pro mě to, že jsem díky fakultě poznal své nejlepší přátele, a dokonce i svoji úžasnou manželku, s níž máme dvě neméně úžasné děti. Proto je pro mě naše fakulta, potažmo univerzita, srdcovou záležitostí a chtěl bych přispět k jejímu dalšímu rozvoji, pokud mi k tomu dáte příležitost. Co konkrétně tedy nabízím?

1) KONTINUITA V NEJISTÉ DOBĚ

Ačkoliv je z politologického hlediska ve volbách často výhodnější nabízet *změnu* (pokud možno co nejvágněji definovanou), jsem přesvědčen o tom, že je pro naši fakultu nyní zásadní **stabilita**. Čekají nás nelehké časy spojené s dopady vládních škrtů a už započatého poměrného poklesu prostředků určených pro veřejné vysoké školy. Z celorepublikového srovnání mezd na filozofických fakultách je patrné, že naše fakulta patří k těm, které jsou na tom nejlépe, jakkoliv se zde nabízí metafora s jednookým králem mezi slepými. Do velké míry je to dáno mezifakultními dohodami, jež nám umožňují získávat více prostředků díky naší **kvalitě**, kterou současně máme možnost definovat tak, aby zohledňovala i to, co nezohledňuje MŠMT ve svých metodikách financování. Jednání mezi fakultami je vždy o kompromisu a ten se mi dosud dařilo nacházet. Troufám si tvrdit, že to samé lze říci i o úrovni vnitro-fakultní, ale to musíte posoudit vy sami.

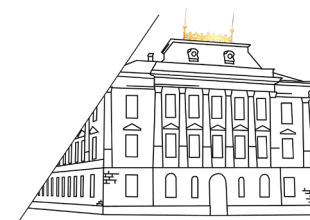
Kontinuita pro mě znamená **předvídatelnost** prostředí a díky tomu i možnost zvolit si cíl, strategii a nástroje k jeho dosahování. Proto ve svém programu nabízím **zachování stávajících podpůrných schémat – např. na podporu vědy** (prostřednictvím odměňování za publikace, mezinárodních výzkumných týmů, podpory publikací od Ediční rady, působení vědeckých pracovníků a pracovníc, hostujících profesorů a profesorek či postdoků aj.), **habilitací, mobilit a samoplátcovských programů** atd.

Kontinuitu však nevnímám jako strnulost, ale jako pokračování v nastoleném směru. Všechna výše uvedená schémata proto chci i nadále optimalizovat a rozšiřovat tak, aby odpovídala měnícím se interním i externím požadavkům a možnostem. A samozřejmě ke stávajícím nástrojům **přidávat i nové**, které by se soustředily na čtyři hlavní priority strategického záměru fakulty – tj. na studium, výuku, vědu a společnost.

2) KVALITNÍ STUDIUM DOMA I V ZAHRANIČÍ

Studium a studující jsou logicky *raison d'être* fakulty – jejím středobodem, ve kterém by se měly sbíhat všechny další aktivity. Studium na FF UHK musí být kvalitní, připravovat studující na jejich budoucí uplatnění a (proto) být flexibilní.

K tomu je zapotřebí neustále držet krok s vývojem vzdělávání v zahraničí, tedy klást důraz na jeho **internacionalizaci**. Proto bych i nadále podporoval pracoviště ve spolupráci se zahraničními partnery, a to zejména v oblasti sdílených studijních programů, tzv. Blended Intensive Programmes (BIP), univerzitních aliancí a partnerství podporovaných Erasmem a v neposlední řadě také provazováním výuky na úrovni jednotlivých seminářů či přednášek.

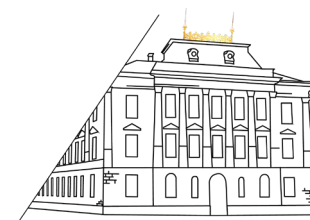

Na základě této spolupráce bychom si následně měli vytvořit síť **fakultních strategických partnerů**, která by nám měla mj. pomoci při soutěžích o evropské granty, na které jsme dosud nedosáhli. Za naprostou samozřejmost považuji **podporu studentských i akademických výměnných pobytů**. Ačkoliv bude v tomto ohledu vlajkovou lodí FF UHK i nadále Katedra politologie a její africká a latinskoamerická studia, pevně věřím, že se bude postupně čtenost mobilit (zejména pak výjezdů našich studujících) zvyšovat i na ostatních pracovištích. Jsem, společně se svým proděkanským týmem a s kolegy a kolegyněmi na zahraničním oddělení, maximálně připraven jim v tom pomoci.

Větší důraz na mezinárodní rozměr bych také rád institucionalizoval v rámci nově podávaných akreditačních žádostí, jejichž součástí by měl být i samostatný **blok internacionalizace**, jehož obsah by si definovala sama pracoviště s ohledem na specifika daného programu, ale děkanát by k tomu poskytoval podporu.

V nových akreditačních žádostech bychom měli rovněž více zahrnout **zpětnou vazbu**, a to jak od studujících, tak i od absolventů, absolventek jejich zaměstnavatelů. Pro zpětnou vazbu od studujících bych rád využíval nejen stávající „oficiální“ evaluace přes STAG, ale také letos pilotně vyzkoušené evaluace, které si zcela nezávisle vytvořili a realizovali sami studující. Vedle těchto nástrojů bych rád zavedl nástroj zcela nový, který by umožnil flexibilnější zpětnou vazbu, a to jak na studijní program jako celek, tak i na jednotlivé předměty a jejich vyučující. Konkrétně by se jednalo o **studentské zastupitele a zastupitelky**, které by si **zvolili sami studující** v rámci každého ročníku každého studijního programu, jak to funguje např. na Vratislavské univerzitě. Zpětnou vazbu od zaměstnavatelů plánuji získávat prostřednictvím projednávání akreditačních žádostí s fakultní Radou pro spolupráci s praxí, radami studijních programů, případně prostřednictvím ad hoc šetření mezi nejčastějšími zaměstnavateli našich absolventů a absolventek, jak nyní pilotně zkusíme na Katedře filozofie a společenských věd. Možná překvapivě vidím největší výzvu ve spolupráci s absolventy, což je celouniverzitní problém, na který se do budoucna musíme mnohem více a systematictěji zaměřit na úrovni jednotlivých pracovišť, fakulty a celé UHK.

Myslím, že pro zvýšení zájmu našich absolventek a absolventů o dění na FF a UHK je zásadní jejich **spokojenost během studia a jeho celková kvalita**. Vnímání obojího se však v čase značně proměňuje, a proto musí být vzdělávání **flexibilní**. Flexibilita neznamená ohýbat studijní požadavky tak, aby studující byli za každou cenu spokojeni, ale schopnost **přizpůsobit se měnícím se podmínkám**. Přesun výuky do on-line prostředí ukázal, že jsme to společně dokázali a pro mnohé z nás se výuka v on-line prostředí stala samozřejmostí, byť v různé míře. Bojovat proti e-learningu tak jistě nemá smysl, ale ještě menší smysl by mělo vnímat jej jako plnohodnotnou náhradu kontaktní výuky. Ta je – a doufám, že ještě dlouho zůstane – pro svůj socializační a obecně sociální rozměr zcela nenahraditelnou. Na druhou stranu vidím v e-learningu stále ještě nevyužitý potenciál – zejména v tzv. blended-learning (kombinace standardní a elektronické výuky), MOOC (*Massive Open Online Course*) a výše zmíněných on-line kurzů sdílených se zahraničními partnery. Vzhledem

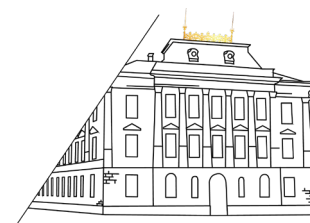
k tomu, že jsme se v rámci České republiky stali lídry ve virtuálních mobilitách, věřím, že uspějeme i v rozvoji těchto aktivit.

Rostoucí důležitost IT ve vzdělávání však není zdaleka jedinou zásadní změnou, které se musíme přizpůsobit. Velmi významnou výzvou je pro nás – studující i vyučující – také rostoucí psychická náročnost studia či působení v akademické sféře i mimo ni. Proto bych rozšířil nabídku semestrálních i jednorázových kurzů pro studující i vyučující, které by se zaměřily na tzv. **měkké dovednosti**. Ty jsou ostatně v současnosti dle zpětné vazby od zaměstnavatelů i hlavním nedostatkem absolventů a absolventek českých vysokých škol. Rád bych také prohloubil nedávno započatou spolupráci naší fakulty s **UHK Pointem**, celouniverzitním pracovištěm poskytujícím mj. psychologickou, terapeutickou a kariéerní podporu.

Vše výše uvedené se implicitně dotýká **studijních programů**, proto mi dovoluji, abych se o nich zmínil i explicitně. Ačkoliv po nás v současnosti MŠMT požaduje, abychom optimalizovali nabídku našich programů (rozumějte: abychom programy rušili a propouštěli zaměstnance, chceme-li si navýšit platy), nevidím v současné nabídce našich studijních programů žádný, který bychom měli v rámci takové „optimalizace“ zrušit. Na druhou stranu si dokážu představit optimalizaci programů v podobě jejich slučování či přesněji **modulaci**, kdy se studující v prvním roce studia zaměřují na získání obecných znalostí a kompetencí, aby je v následujících letech rozšířili o více specializované zaměření. V tomto duchu by měl pilotně fungovat bakalářský **interdisciplinární program**, jenž jsme na fakultě připravili během mého prvního mandátu a do kterého jsme implementovali výše uvedené principy (např. internacionalizační blok a měkké dovednosti). Jeho podání k NAÚ však ponechávám až na nově zvoleném děkanovi či děkance, abych v případě svého nezvolení nezavázal fakultu k něčemu, s čím by její nové vedení nebylo ztotožněno.

Během následujícího funkčního období nás rovněž čeká **institucionalizované hodnocení studijních programů**, které bude zahrnovat i externí evaluaci. Bude to patrně velmi náročný proces pro všechny zúčastněné, ale jeho výsledky by pro nás měly být dalším možným vodítkem pro případné změny v programech. Další změny s sebou přinese plánovaná **reforma doktorského studia**, pro jejíž úspěšnou implementaci bude nutné nastavit transparentní a kontrolovatelná opatření směřující k dokončení studia v řádné době. Na základě dosavadní diskuze s dotčenými pracovišti jsme již identifikovali dvě klíčové oblasti, na které bychom se měli více soustředit – (1) dobře nastavené a průběžně hodnocené individuální studijní plány a (2) jasněji definované a kontrolované vymezení povinností a spolupráce mezi studujícím, školitelem a garantem programu.

V neposlední řadě je také nutné připravovat se na zásadní proměnu společnosti a ekonomiky s nástupem tzv. průmyslu 4.0, který povede ještě k většímu důrazu na **vzdělávání jako celoživotní proces**. Během svého případného mandátu bych se v tomto zaměřil zejména na kurzy vedoucí ke **zvyšování kvalifikace** v oblasti sociální práce a digitalizace pro archiváře a historiky. Stranou našeho zájmu by však neměly zůstat ani tzv. **micro-credentials** (mikro-tituly), tedy zrychlené studium poskytující kvalifikaci pro

konkrétní profesi či soubor činností. Všechny tyto aktivity spojené se zvyšováním kvalifikace či rekvalifikací však vnímám jako jdoucí nad rámec stávajících možností naší fakulty. Pro jejich realizaci je tak nutné nejprve získat externí grantové zdroje (např. z **Národního plánu obnovy** či z další vlny projektů **ESF**).

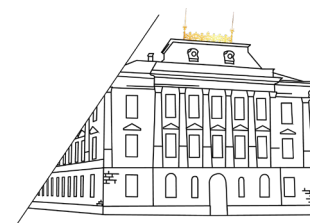
Další důležité změny přináší **rozvoj umělé inteligence**, která bude čím dál tím schopnější generovat odborné texty či různé seminární eseje apod. I na tuto změnu je zapotřebí se začít připravovat co nejdříve. I když mnoho z nutných opatření patrně ani nebude spočívat na úrovni jednotlivých fakult, ale spíše univerzit, MŠMT, NAÚ a národní i nadnárodní legislativy, měli bychom se pokusit co nejdříve alespoň **sdílet dobrou praxi** napříč pracovišti, abychom jen nečině nepřehlíželi případným nespravedlnostem a podvodům spojeným s touto novou formou plagiátorství.

A konečně, v návaznosti na nový Stipendijní řád UHK bych chtěl provést **revizi a sjednocení našich stipendijních schémat** a jejich **navýšení** tak, aby odpovídala současné době.

3) AKADEMIČKY A AKADEMICI UČÍCÍ (SE) A BÁDAJÍCÍ

Role vyučujících na vysoké škole je velmi náročná, neboť obsahuje jak pedagogickou (či andragogickou) tak i vědeckou činnost. Obě tyto složky jsou v ideálním případě propojené – vědecký výzkum slouží k tomu, abychom měli aktuální přehled o stavu poznání v tématech, kterými se následně zabýváme i v naší výuce. Vědecká činnost však neznamena a **nesmí znamenat redukci na články vydané v časopisech zahrnutých v databázi Web of Science**, jak to chybně do velké míry předpokládá český způsob hodnocení a financování veřejných vysokých škol. V rámci hodnocení vědeckého výkonu na úrovni fakulty bych proto pokračoval v konsensuálně sestavených **minimálních standardech vědecké a jiné tvůrčí činnosti** na FF UHK. Ty totiž reflektují jak odlišné „publikační kultury“ jednotlivých pracovišť, tak i požadavky NAÚ na vědecký výkon vyučujících. Současně bych ponechal i **stávající motivační systém odměňování za vědeckou činnost**, který jsme již v minulosti významně rozšířili o odměny za výstupy hodnocené známkami 1 a 2 v Modulu 1 Metodiky 17+, o odměny za monografie vydané v českých nakladatelstvích a o podporu Open access publikací. Důraz na kontinuitu v podpůrných schématech jsem však zmínil hned v prvním bodě, proto bych se nyní rád zaměřil na nové cíle.

Tím prvním je identifikace a podpora **celofakultních výzkumných směrů**, od kterých si slibuji jednak využití dosud nepříliš využitého potenciálu **interdisciplinárního výzkumu** a jednak další krok k oslabení katederního resortismu. Spolupráce na výzkumu se však nesmí omezovat pouze na naši fakultu, ale musí se zaměřit i na **ostatní fakulty UHK**, případně i na **jiné vysoké školy** či vědecká pracoviště. Budu např. nadále aktivně podporovat spolupráci našich archeologů s biologi (případně s dalšími kolegy a kolegyněmi) z Přírodovědecké fakulty UHK, s níž plánujeme rovněž společné nákupy a sdílení nákladné techniky nutné pro špičkový výzkum.

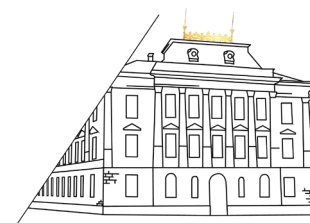

Velmi důležitou oblastí pro naši fakultu je **aplikovaný a smluvní výzkum**. Finančně mu dominuje záchranný archeologický výzkum pro liniové stavby, který obstarává Centrum terénní archeologie (CETA). Stranou zájmu by ovšem neměl zůstat výzkum dalších pracovišť, jako je zejména Katedra sociologie, Katedra pomocných věd historických a archivnictví či Ústav sociální práce. Ve svém případném druhém mandátu bych se nad rámec stávající podpory aplikovaného výzkumu zaměřil zejména na dva cíle. Tím prvním je posílení kapacit laboratoře **CETA** zaměřující se na **zpracování a konzervaci archeologických nálezů**, na což by se CETA měla soustředit po skončení velkých zakázek spojených s liniovými stavbami. Druhým cílem je pak realizace programu Integrovaných územních investic (ITI) v rámci Hradecko-pardubické aglomerace – konkrétně projekt **Centra podpory a rozvoje Digital humanities**, které by se do budoucna mohlo po vzoru CETA stát dalším významným zdrojem příjmů a současně sloužit k podpoře našich vědecko-výzkumných aktivit v oblasti digitálních humanitních věd.

Navzdory úspěchům, které dlouhodobě zaznamenáváme v rámci našich publikačních výstupů, počtu přidělených projektů Grantové či Technologické agentury nebo ve výše uvedeném aplikovaném a smluvním výzkumu, se nám stále nedaří výrazněji uspět v **evropských vědeckých grantech**. Řešení tohoto problému vidím zejména v posilování zahraničních vazeb a cílené podpory akademiček a akademiků, které mají na základě externího screeningu největší šance uspět (např. prostřednictvím schématu Mezinárodních výzkumných týmů, redukce výukové povinnosti či podpory různých školení, seminářů atd.).

Větší pozornost bych ve svém případném druhém mandátu chtěl věnovat **zvyšování kvality a prestiže výukové činnosti a jejímu odměňování** s cílem vytvořit **ucelený systém podpory zvyšování pedagogických kompetencí**. Vedle výše uvedených nástrojů ke zvyšování kvality studia prostřednictvím zpětné vazby, bude součástí tohoto systému také **cena děkana pro nejlepší(ho) vyučující(ho)** spojená s finanční odměnou či **podpora účasti na školeních a workshopech** zaměřených na posilování pedagogických kompetencí. V budoucnu bych rovněž rád využil část prostředků na mimořádné odměny pro akademické pracovníky především k ohodnocení kvality výuky a případně ustavil další motivační prostředky k jejímu zvyšování. V neposlední řadě by součástí tohoto schématu měla být také možnost vyučujících se **do jisté míry profilovat** buď spíše pedagogickým, nebo spíše vědeckým směrem, aniž by to kupříkladu muselo mít dopad na zařazení do nižší mzdové kategorie, jak to v případě neodpovídající vědecké činnosti předpokládá Kariérní řád UHK.

Jakkoliv ve svém programu nechci sklouznout k lacinému populismu, pokládám za nutné zmínit také otázku **navyšování mezd**. Během mého dosavadního mandátu došlo k navýšení tarifních mezd nejprve o 10 % a nyní stojíme před dalším navýšením o 7,5 %. Výrazně jsem navýšil funkční příplatky všem vedoucím pracovišť a jejich tajemníkům, neboť považuji tyto funkce za velmi náročné a mnohdy i nevděčné. Kontinuálně jsem navýšoval objem prostředků pro mimořádné odměny a v posledním roce jsem také do

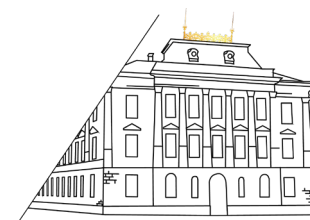
mimořádných odměn zahrnul jakousi protiinflační složku, kterou dostali všichni zaměstnanci fakulty bez ohledu na míru jejich mimořádného výkonu. I díky tomu jsme v průměrných mzdách všech akademiček a akademiků přeběhli Pedagogickou fakultu a v rámci mezd odborných asistentek a asistentů také Přírodovědeckou fakultu.

Další růst mezd na naší fakultě je jistě zájmem nás všech – zaměstnanců, děkanátu, Akademického senátu FF UHK či odborů. Stejně jako v minulém období se budu snažit, aby naše mzdy rostly i nadále. Současně bych však nerad došel do situace, kdy budeme muset kvůli rostoucím platům propouštět. Nemůžeme zkrátka utrácet více, než kolik si vyděláme. Řešení podle mě spočívá ve třech rovinách. Tou první je pokračování v tlaku Asociace děkanů a děkanek FF ČR na MŠMT v otázce dlouhodobého podfinancování našich humanitních a sociálně-vědních oborů. Určitých úspěchů jsme v tomto ohledu dosáhli v diskusích o narovnání postavení našich disciplín v rámci hodnocení vědy v Metodice 17+. Ještě důležitější je však dle mého názoru rovina univerzitní a fakultní. Na univerzitní úrovni bych vynaložil maximální úsilí pro zachování **Prémie pro kvalitu** či stávajícího způsobu přerozdělování prostředků **Dlouhodobé koncepce rozvoje výzkumné organizace** (DKRVO), které se nám podařilo nastavit tak, že reflektují kvalitu mnohem objektivněji, než tomu je na celonárodní úrovni. Samotné nastavení způsobu přerozdělování prostředků nám však bude k ničemu, pokud nebude doprovázeno kvalitními výstupy naší práce na fakultě.

Poslední téma, které bych v této sekci rád zdůraznil, se týká **redukce administrativní zátěže zaměstnanců**. Vím, že toto spojení už působí jako jakási povinná mantra, která navíc vede zpravidla ke zcela opačnému výsledku. Možnosti, jak administrativní zátěž redukovat na úrovni fakulty, jsou vcelku omezené, neboť většina agendy je spojená s celouniverzitními či národními pravidly. Zatímco národní pravidla ovlivníme stěží, o optimalizaci těch univerzitních bych se rád zasadil. Velkou příležitost v této oblasti spatřuji zejména v **digitalizaci jednotlivých agend** a v tlaku na rektorát, aby byl aktivnější ve vyhledávání způsobů, jak řešit problémy namísto důvodů, proč řešit nejdou.

4) OTEVŘENÁ FAKULTA SLOUŽÍCÍ SPOLEČNOSTI

Po zdárné rekonstrukci a covidové přetržce bych se rád zasadil o větší **zviditelnění naší fakulty a její otevření vůči široké veřejnosti**. Ideálním prostorem je proto zejména Lesákova knihovna, ale i další reprezentativní místnosti naší fakulty (např. SM4, Aula atd.), které bychom měli i nadále poskytovat pro přednášky, workshopy či výuku **zájemcům zvenjšku** (viz např. nyní probíhající kurzy češtiny pro Ukrajince či nedávná přednáška prof. Čorneje o Janu Žižkovi). Ještě s větší intenzitou bychom v nich ale měli pořádat **vlastní akce pro veřejnost**, ideálně ve spolupráci s dalšími organizacemi v Hradci Králové či Královéhradeckém kraji (například s knihovnami, muzei apod.). Vlajkovou lodí těchto přednášek by měl zůstat i nadále **FFree index**, ale vedle něj bych se chtěl více zaměřit i na rozvoj **Hradeckých univerzitních besed**.

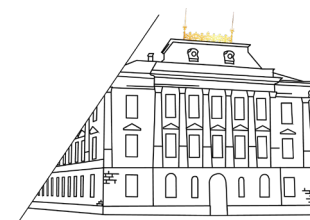
Zcela zásadní je i neustálé zlepšování našeho působení **v on-line prostoru**, pro který sice máme již vcelku zaběhnuté formy (Facebook, Instagram, Google Ads.), ale pořád se potýkáme s tvorbou **obsahu**, a to jak vůči uchazečům o studium, tak vůči odborné komunitě. Velké nedostatky vnímám v současnosti zejména v **propagaci našich vědeckých a jiných úspěchů**. Ve svém dalším případném období bych se proto rád zaměřil na **analýzu úspěšnosti našich kampaní**, včetně sociologického šetření mezi našimi uchazeči, uchazečkami a studujícími. Na základě této analýzy a v těsné spolupráci s celouniverzitním Oddělením propagace a komunikace UHK bychom následně připravili **fakultní marketingovou strategii**.

Vzhledem k tomu, že na fakultě vzděláváme také značné množství budoucích učitelek a učitelů, měli bychom se pokusit **více se propojit s regionálním školstvím** a výrazně rozšířit aktivity **Didaktického centra FF UHK**, ideálně pomocí prostředků z operačního programu Jan Amos Komenský. Pro základní a střední školy by – alespoň dle mých dosavadních zkušeností – mohla být lákadlem spolupráce na přípravě metodických listů a vzdělávacích programů. Další platformou pro rozvoj spolupráce by mohla být i reforma vzdělávání budoucích učitelů, která předpokládá mnohem intenzivnější vazbu mezi fakultami vzdělávajícími učitele a regionálním školstvím. Vedení FF UHK se již v této době intenzivně věnuje přípravě na realizaci této reformy (zahrnující např. systém provázejících a uvádějících učitelů ZŠ a SŠ), ve které bych rád pokračoval i po svém případném znovuzvolení. Současně se domnívám, že budování těchto vazeb s regionálním školstvím by se mělo projevit i na rostoucím **zájmu o studium** právě na naší fakultě – ať už z řad žáků, tak do budoucna i jejich učitelů, kteří by si chtěli zvýšit svoji kvalifikaci.

Filozofická fakulta UHK je fakultou pevně zakořeněnou ve svém regionu. Proto bych rád i nadále rozvíjel **spolupráci s městem Hradec Králové a Královéhradeckým krajem** nejen ve výzkumu, ale i v dalších oboustranně výhodných aktivitách, jako je např. podpora internacionalizace a interkulturní komunikace, spolupráce v oblasti kultury a vzdělávání atd. Současně se domnívám, že bychom se měli pokusit vykročit z Hradce Králové a snažit se navázat intenzivní spolupráci i s dalšími významnými městy v regionu, jako je např. **Broumov**, kde již máme díky naší Katedře pomocných věd historických a archivnictví a Katedře filozofie a společenských věd na co navazovat.

Pokud jste dočetli až sem, pak děkuji za pozornost, kterou jste věnovali tomuto volebnímu programu. Jako politolog jsem si vědom prastaré poučky, že *programy se pší proto, aby se vyhrály volby, ale volby se nevyhrávají proto, aby se plnily programy*. Nezbývá mi než doufat, že po přečtení tohoto programu a po zhodnocení mého dosavadního působení na postu děkana FF UHK mi dáte šanci tuto poučku „popperovsky“ falzifikovat.

Závěrem mi dovoluji, abych vám všem poděkoval za uplynulé čtyři roky, které jsem měl tu čest s vámi spolupracovat na rozvoji naší fakulty! Nerad bych v tomto kontextu opomenul

náš děkanát a všechny jeho zaměstnankyně a zaměstnance, kteří nám – vyučujícím i studujícím – poskytují obrovskou a nepostradatelnou podporu.

A konečně bych chtěl poděkovat i za podporu, které se mi dostalo před těmito volbami prostřednictvím četných nominací napříč celou fakultou. Takto projevené důvěry si moc vážím a doufám, že ji po svém případném znovuzvolení nezklamám.

A ať už volby dopadnou jakkoliv, nechtě naše fakulta žije, roste a vzkvétá!

